

سرفرازی

ما گرچه از شکوه کسی کم نمی‌کنیم
گردن به جز برای خدا خم نمی‌کنیم
اهل صراحتیم و در این روزگار تلخ
لبخند گنگ و گریه‌ی مبهم نمی‌کنیم
در این کویر تفته اگر داغ هم شویم
خود را ذلیل منت مرهم نمی‌کنیم
خون می‌خوریم و با گذر از خون دیگران
شوکت برای خویش فراهم نمی‌کنیم
آلوده گر شود به غباری ز منتی
حتّا نظر به کوثر و زمزم نمی‌کنیم
ای سیب‌هایِ شیطنت آلود، گم شوید
ما اقتدا به حضرت آدم نمی‌کنیم